

G-vlieger

Grund; deze bezat een elastische toom en bovendien een frame dat op een zodanige wijze kon buigen dat de wind er ongehinderd doorheen kon stromen. Dit werd bereikt door de staanders aan de achterkant te onderbreken en van een veer te voorzien (zie tekening). Bovendien was aan de voorkant een scharnier in de staanders aangebracht. Door deze regulering van de stand van de vlieger ten opzichte van de wind was het ook mogelijk zeer grote vliegers in de lucht te brengen en ze zelfs weer op de grond te krijgen. De maximale grootte van deze vliegers bedroeg ongeveer 40 m². Een speciale constructie van het onderste gedeelte van de vlieger zorgde ervoor dat het slingeren nagenoeg onderdrukt kon worden (deze vlieger heette ook wel de Regulierdrachen). In het midden van de dertiger jaren kwam zowel in Amerika als in de rest van de wereld het gebruik van de meteorologische vliegers ten einde, ze werden vervangen door ballonnen en vliegtuigen. Een gedenkwaardig tijdperk kwam daarmee ten einde.

Franciscus Colijn, Groningen.

Literatuur:

Clive Hart: Kites, an historical survey. New York, 1982, sec. rev. edition.

W. Kopp: Fesselaufstiege von Land aus.

in: Handbuch der Meteorologischen Instrumente, E. Kleinschmidt, pag. 473-517.

A.J. van Loon: De botsende werelden van Alfred Wegener. Intermediair, 1980, 45, 11-19.

A. Wegener: Drachen- und Fesselballonaufstiege. Meddelelser om Grønland, Bind XLII, 5-50, Kopenhagen 1914.

De vlieger die F. Colijn tegen kwam is de zogenaamde G-vlieger, genoemd naar R. Grund die werkzaam was in 1930 bij het meteorologisch instituut te Lindenberg in Duitsland.

Men gebruikte in die perioden vaak een Hargrave vlieger. Een nadeel was dat deze vlieger geen konstante trekkracht leverde. Een tweede probleem was dat door toepassing van winddicht doek als bespanning voor de Hargrave vlieger, deze bij harde wind gaat gieren. De oplossing voor het gieren was de zijschotten onder een hoek van $\pm 6^\circ$ te plaatsen. Door toepassen van een toom met een veer en een konstruktie waarbij de achterdoos ten opzichte van de voordoos kan scharnieren leverde de vlieger een konstante trekkracht bij diverse windsnelheden.

Of de vlieger werkelijk aan zijn doel heeft beantwoord is mij niet bekend.

